

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се предаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстникъ въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Разкопие се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 2 ст. на дума. Абонамента се плаща на Администратора на П. Дуневъ. — Единъ брой 20 ст.

Отъ Плѣв. Опълченско Дружество

ПОКАНА

По случай 25 годишнината отъ обявяването на революционера за българската свобода, Дякона **Василъ Левски**, умолявамъ всички стари поборници и опълченци живущи въ градъ Плевенъ и окръжието, които иматъ възможностъ, да присъствуватъ на панахидата, която ще се извърши въ църквата Св. „Николай“ на **6 Февруарий 1898**.
Особна покана не ще се праща.

Председателъ: **Ив. Ив. Доковъ**
Секретаръ: **П. Дянковъ**

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписаната, съпруга на покойния Никифоръ Поповъ бивши Директоръ на Свищовското Търговско Училище за дължностъ считамъ да поблагодаря отъ моя страна и отъ страна на малолѣтните ми дѣца, на 1-вото Българско Застрахователно Дружество „България“ въ гр. Руссе за гдѣто ми исплати веднага слѣдъ прѣдставянето на документитъ, чрезъ агента Ангелъ Петровъ, напълно суммата отъ 10,000 лева златни, за която бѣше застрахованъ покойния ми съпругъ. Претъе прѣпоръчвамъ особено на българската публика Дружеството „България“, както едно отъ най акуратните при изпълнение на задълженията си.

гр. Свищовъ, 11 Невмрий 1897 год.
(подпис.) **Найда Н. Попова**

ТЕЛЕГРАММИ

Берлинъ. 9 Райстага прие заплатата на Държавния секретаръ на Външнитъ работи.

Петербургъ. с. д. Величествата ще приехтествуватъ утрѣ на обѣда въ Английското посолство. Правителствения „Messenger“, като говори за важността на Критския въпросъ, казва, че руссия слѣдъ, като съобщи на Султана и Великитъ сили мнението си върху разрѣшенето на Критския въпросъ, не ще настоява повече върху прѣдложенията си солуция, ако нѣкоя друга сила намѣри срѣдство, което и Султана и силитъ и критянитъ, като разрѣши окончателно въпроса.

Римъ. с. д. Камарата кассира избора на Чиприани.

Лондонъ. с. д. Камарата на лордоветъ прие адреса. Солисбури обяви, че правителството поздравлява кандидатурата на князь Георги прѣдложена отъ Россия, като такава която ще даде край на печалното положение на Критъ. Въ камарата Белфурдъ извѣсти, че Франция, Россия и Англия се съгласили да гарантиратъ гръцкия заемъ.

Цариградъ. 8 Албанския шефъ риза Бей получи позволение да се завърне у дома си. Турскитъ вѣстници констатира върчването на Мемуара отъ Маркова, обаче той е билъ прѣдаденъ на Велики везиръ още на 31/1 и е полученъ и отговоръ. 50 арестувани сж вече освободени. Военната анкета не е още тръгнала.

гр. Плевенъ, 1-й Февруарий 1898 год.

„И така измѣнницитъ, прѣда-
тели, клѣтвостъжнитъ,
които на 9-й Августъ 1886 год.
опозорихъ дѣйствиата чисто-
та на нашата армия...“

„Свобода“ бр. 3178.

Емигрантскитъ въпросъ, който бѣше злостата на деня прѣди мѣсець и повече врѣме, не прѣстава да тревожи и днешенъ денъ платенитъ отъ австрийски фондове редактори на „Свобода“. Не се минава брой да не се срѣщне статия по емигрантскитъ въпросъ, макаръ той и да е рѣшенъ отдавна. Въ всѣка една статия се гонятъ тенденционни цѣли, които се проповѣдватъ твърдѣ открито. Намъ, па и на всѣки съвѣстенъ човѣкъ се вижда необяснимо поведението на свободис-

тѣ. Въ тѣзи сжщитъ страници, гдѣто отъ 18-й Май 1894 г. насамъ се грѣбѣше по цѣлъ свѣтъ: „ний доведохме княза, ний му турихме короната на главата, ний основахме династия, ний го пазиохме отъ прѣдателитъ и пр...“ въ тѣзи сжщитъ колони днесъ се пише противното на първото — днесъ се злослови по адресътъ на Н. Ц. Височество, обвинява се въ подкопаване дисциплината на армията, обвинява се въ измѣна на отечественитъ интереси и защо? Защото способствуватъ да се върнатъ въ редоветъ на българската армия онѣзи български офицери, които слѣдъ като прославихъ българското оръжие въ Сръбско-Българската война, и слѣдъ детрониранието на първий князь Александръ, бѣдоха принудени да емигриратъ отъ отечеството си. На свободиститъ не понася възвращението на емигрантитъ, болшинството на които е съ висше образование, защото съ това, може би, се туря прѣграда на тѣхнитъ домогвания. А пъкъ кому не е милъ интереса, още повече на свободиститъ, които отъ послѣдни голтаци станяхъ милионери, които цѣли осемъ години подъ редъ истощавахъ немилостиво българскитъ данъкоплатци и натрупахъ огромни богатства. Минхлото имъ, което историята ще опише, както трѣбова, като му даде приличното мѣсто въ страницитъ на вѣрвѣзма, имъ е мило и свидно, защото на врѣмето, си слѣдъ като оковахъ свободата въ желѣзни рамки, съградихъ палати на най хубавитъ и видни мѣста въ столицата, като сжщеврѣменно облагодѣтелствувахъ по сжщия начинъ и всички свои приближени. Днешния режимъ за тѣхъ не е добъръ и иматъ право да бждатъ недоволни, защото днесъ е дадена пълна свобода на българскитъ граждани; всѣки може свободно да разсждава и критикува, а слѣдователно и да прави разлика между бившия режимъ и днешния. И възможно ли е нѣкакво сравнение? Отъ една страна тероръ, изнасилване правата на избирателитъ, избиване мирнитъ избиратели, когато послѣднитъ се опитватъ да упражнятъ едно свое избирателно право, гарантирано отъ основния законъ на страната, интернирване и екстернирване на всички по видни партизани, не съчувствуващи на режима, изпозатваряние водителитъ на опозицията, прѣслѣждане на всички по-събуденички мжже, разстрѣлване на прославившитъ се въ Сръбско-Българската война висши офицери, създаване на фиктивни комплоти противъ държавния глава съ цѣлъ да се турятъ въ тъмницата всички по събудени, но не съчувствуващи на режима лица, цензура надъ печата, увеличаване данъцитъ до максимумъ, а отъ друга — пълна свобода, гарантиране правата на избирателитъ, свободно критикуване всѣко дѣйствие на правителството, намаление данъцитъ на населението, никаква цензура надъ пресата, никакво интернирване и екстернирване на когото и да било, консулдиране положението на страната и признаването на Н. Ц. Височество отъ силитъ. Ето разликата между Стамболовия режимъ и днешния. Изброенитъ дѣла на бившия режимъ сж слабо изрисувани, когато насилията, произволитъ сж въ много по голѣмъ размѣръ и много по многобройни отъ изброенитъ. Ето защо вдѣхновителитъ на „Свобода“ не сж доволни отъ днешния строй; но нека имъ бѣде извѣстно, че този режимъ съ своитъ жестокости е невъзможенъ за въ бждще. Макаръ „Свобода“ и да се пълни съ статии, една отъ друга по безобразни и съ по възмутително съдържание, но гласътъ ѝ ще остане: „гласъ въниющаго въ пустини“. Епитетитъ, които „Свобода“ прикача на министритъ, на емигрантитъ и пр. справѣливо прѣличатъ на сво-

бодиститъ, защото днесъ за днесъ отъ тѣхъ по голѣми прѣдатели на отечественитъ интереси други нѣма; статитъ печатани въ „Свободѣ“ носятъ подписи: „единъ запасенъ офицеръ, бждщъ емигрантинъ“. Какво по голѣмо прѣдателство отъ това да се проповѣдва на военнитъ да не зачитатъ распореджанието на началството си, да имъ се противопоставятъ, да не се покоряватъ на вождя на армията, да се подкопава дисциплината въ войната и пр.

И кой пише тѣзи статии? Военни, които считатъ за голѣма доблѣсть да заплашватъ държавния глава съ участъта на първий Български князь, и които като кундорджийски, кафтанджийски чираци не сж нито помислювали, че единъ денъ ще претендиратъ за благородство и ще провакиратъ по такъвъ безчестенъ начинъ. И слѣдъ това „Свобода“ има претенцията да твърди, че нашитъ военни не се занимавали съ политика, а емигрантитъ били политикани и пр.

Сега като се взема въ съображение горѣказаното, явно става, кои сж прѣдатели. Спорѣдъ насъ прѣдатели не сж онѣзи, които носятъ названието емигранти, които изпълнихъ едно народно желание, изпълнихъ едно замислено дѣло, отъ цѣлия народъ и всички партии, глава на което бѣше самъ Ст. Стамболовъ, за да трѣгне държавата въ единъ нормаленъ пътъ, а тѣзи, които днесъ се провикватъ въ колонитъ на „Свобода“ и отправятъ своитъ заплашвания къмъ Н. Ц. Височество, къмъ правителството, подъ псевдоними: „бждщъ емигрантинъ“, като приканватъ офицеритъ да не се подчиняватъ на началството си, сѣжатъ раздоръ между офицерството и подкопаватъ дисциплината въ войската. А това не произлиза отъ доброжелателство, а отъ личенъ интересъ. Тукъ интересътъ е лостътъ който движи тѣзи самозванни патриоти, които проливатъ крокодилски сълзи надъ България, а не нѣкаква опасностъ, че страдатъ народнитъ интереси, които днесъ се намиратъ въ много по опитни рѣцѣ отъ колкото въ всѣко друго врѣме. Нека „Свобода“ не се страхува отъ приемането на емигрантитъ въ войската, които не само нѣма да убиятъ духомъ българскитъ войници, но ще ги повдигнатъ, защото всичкитъ емигранти сж опитни, разбрани и вѣщи офицери началници.

Г-нъ Министръ М. Маджаровъ
въ Плевенъ.

Както бѣхме извѣстили въ миналия си брой на 25 т. м. Г-нъ Министръ Маджаровъ, придруженъ отъ инженера Г. Фридрихъ, сжщо и отъ прѣдседателя на строителното дружество Романъ — Плевенъ — Шуманъ, прѣстигна въ градътъ ни вечерта, пасрѣщнатъ отъ изборнитъ шефове на мѣстнитъ учрѣждения и окр. управителъ Г. Маджаровъ, биде посрѣщнатъ отъ горнитъ лица и още много граждани въ с. Горни Джбникъ, гдѣто му се даде една малка закуска и отъ него село съ желѣзница дойде до станцията Ясенъ. По пътя, кога се минуваше край село Долни Джбникъ, Г. Министръ Маджаровъ бѣ изненаданъ отъ жителитъ на селото, които биха излѣзали всички и старо и младо. Слѣдъ като спря трена Кжно Атанасовъ, държа къмъ Г. Министра една много на мѣсто рѣчь, като благодари нему Г. Маджарову за усилията и старанията, които полага Мин. на пктищата и съобщенията, сжщо и на патриотическото правителство во главѣ на доблестния шефъ Д-ръ Стоиловъ за мждротъ управление държавата. Тази рѣчь, биде посрѣщната отъ всички селяни съ френетически ура. Нека споменемъ, че Г. Кжно

Атанасовъ, както и селянитѣ биха твърдѣ добръ сванали момента съ тази срѣща, когато замолиха Г. Маджаровъ, да имъ направи станция, защото линията минува край село, което се е случило 17 км. отъ Г. Плѣвенъ, и съсѣдно съ много и богати села. Г. Маджаровъ, благодари на селянитѣ и лично на Г. Къно Атанасовъ за хубавата му рѣчь, обѣща, че при това хубаво мѣстоположение ще имъ испълни желанието въ най скоро време. Слѣдъ тѣзи размѣнени рѣчи и благодарности, гайдата и кавалитѣ засвириха, и се завъртя такава голѣмо хоро на хубавата поляна, каквото селото редко е виждало. Пакъ по френетически ура, трена потегли за Витъ—Ясенъ, гдѣто съ стотина граждани причакваха високия гостъ. Тукъ Г. Министръ, преглѣда всички пристройки, както импримираната машина на Г. Пиперова за траверситѣ. Къмъ 5 ч. потегли съпровожданъ отъ 30—40 файтони. И въ градътъ се установи въ домътъ на Г. Ив. Спасовъ. Понеже инженеритѣ отъ дружеството бѣхъ се распорѣдили да даждъ банкетъ, то общината отетжли прѣдъ тѣхната молба. На другия денъ рано, безъ да ходи по учрежденията, придруженъ отъ шефовитѣ на изборнитѣ учрѣждения заобиколи мѣстата гдѣто се прѣдполага да се построи гарата, а именно „Гробищата“ и „сухата чушма“. Отъ тѣзи мѣста безъ да се връща замина за Витъ, гдѣто съпроводанъ отъ сжшитѣ господа и нѣкой граждани преглѣда построената врѣмена линия Ясенъ—Сомовитѣ, гдѣто ходи до самия Дунавъ. Ако и врѣмено построена, тази линия, ако се преустрой ще върши твърдѣ добра работа.

На връщане Директора на чиф. климентина Г. Дръ Хазмановъ покани Г. Министръ, да прѣгледа заведението, гдѣто остана много доволенъ, отъ добрия редъ, който се води въ това учреждение отъ опитната и вѣща ржка на Г. Хазманова. На станцията Ясенъ Г. Пиперовъ, даде банкетъ въ честъ на Г. Министръ, гдѣто предварително бѣха поканени около 20 персони. Прѣди да влѣзи въ кѣщата на Г. Пиперова, на Г. Министра, се прѣдстави една депутация на чело съ Г. П. Шоповъ, който подаде едно прошение подписано отъ множество подписи. Г. Шоповъ, при поднасяние прошения, каза нѣколко почувствувани думи по адресъ на Министра и цѣлото Министерество, като искаха горѣщото желание на подписавшитѣ граждани, които бие болшинството на градътъ, че желаждъ да бжде при *Бейския* бамръ, ако ли това не можало по технически причини, то при сухута чушма. Г. Шоповъ, мѣжду друго каза, че той се надѣва, че патриотическото правителство, ще послуша това горѣщо желание на Гражданитѣ, а главно нече прѣнебрегне интереситѣ на градътъ, ако и да има и граждани, които сж бие за гробищата. Г. Министра обѣща, че въ скоро врѣме ще се рѣши въпросътъ и то тамъ, гдѣто изискватъ интереситѣ на държавата.

Слѣдъ банкета, заедно съ трена съпроводиха множеството граждани Г. Министра въ осо-

бенния вагонъ, въ който се подаде шампанско и се пиха наздравици. Така весели и радостни испратиха Г. Маджарова до Горни Джбникъ, гдѣто пакъ съ хора и ура биде испратенъ за Луковитѣ.

Сждебни бѣлежки.

Истеклата 1897 г. може да ни даде единъ добръ урокъ. Желанието на единъ сждия да бжде трудолюбивъ, и да удовлетворява нуждата на бързото правосждие не липсва, ако и да е имало у насъ толкова много оплакване. Министерството на правосждието при Г. Теодорова и на послѣдакъ при Г. Г. Згурева, може да заслужи повече отъ похвала, поради дѣятелността си, вискателността отъ нашитѣ сждилища въ кржгътъ на възможното, може всѣкой да похвали бързотата въ раздаване на правосждието. Долнитѣ бѣлежки, които имаме отъ официално мѣсто ни даватъ възможность да направиме едно срѣвнение мѣжду 1896 и 1897 г. въ глѣданитѣ дѣла. Така за примѣръ, прѣзъ 1896 г. е имало въ окр. сждѣ, рѣшени 293 гр. дѣла, 617 углавни дѣла и 50 търговски и 30 частни производства. Помирени гражд. 47, търг. 1 и углавни 27, а всичко 1066 безъ разнитѣ опрѣдѣления и други частни производства. А прѣзъ 1897 г. има гражд. рѣшени 378 дѣла търговски 24, помирени гражд. 13, прѣкратени 79, търгов. 3, а углавни рѣшени 946, частни произ. 28, помирени угл. 6, прѣкратени углавни 169. Отъ тѣзи кратки свѣдения, ще се забѣлѣжи, че Плѣв. окр. сждѣ, прѣзъ м. 1897 г. е показалъ една небивала въ сравнение миналата година дѣятелность. Ако направиме едно сравнение съ първостепенитѣ сждилища, ние ще видиме, че тѣ по дѣятелността си стождъ много по долѣ отъ колкото Плѣв. окр. сждѣ. Но тази дѣятелность, мислиме да не се отразява толкова добръ за сждитѣ, а и за самата публика. Прѣдставетѣ си, всѣки денъ има дѣла назначавани по 15—20 гражд. углавни сжщо, което много пкти прави хората да чакатъ до срѣдъ ноцъ, а другъ пктъ и то често да се отлагатъ дѣлата за слѣдующия денъ, въ който тоже има достаточна насрочени. Ние мислиме, че Минист. би направило много по добръ, ако прѣзъ тази година назначеше още единъ членъ въ сжшо мислеме да се образуватъ двѣ отдѣления, та по този начинъ нѣма да се срѣща толкова голѣмо затруднение.

Мировитѣ сждилища, които тоже сж прѣтрупани съ работа и за които въ слѣдующия брой тѣкмиме да поговориме, иматъ тоже нужда отъ подобрене. Първото условие е да се вѣстанови още третото сждилище, което се закри миналата година, и което стана причина да се утрупатъ нашитѣ двѣ сждилища.

Убийство въ с. Писарово. Плѣвенско

На 6 срѣщу 7 Януарий т. г. станало убийство въ с. Писарово. Работата стои така: Отъ 4—5 години Савва Иотовъ стоялъ въ кѣщата на братова си синъ Савва Цокровъ, послѣдний е ималъ

така нарича волята народна — постави частъ отъ народа, нараменъ съ щика... Тия мисли налѣгаха още младия, гѣвкавид, безкоризнення, служация съ еднаква вѣрность на два княза и двѣ приврѣмenni правителства, яркия защитникъ на марсовитѣ доспѣхи, служителъ на отечеството и защитникъ отъ външни и вътрѣшни врагове Митко Миневъ... бащата на когото бѣше въ робската епоха простъ абаджия, шиющъ, прѣгърбенъ, въ дюгенчето си, по цѣлъ божи денъ, гайтани на биневреци по абенитѣ и шаечни потури и рамазанскитѣ кадънски чипкенчета, безъ да го ни най малко занимава въпроса, че въ свѣта има благородство и простосмъртство, благородни и простомъртни, че синъ му, новий, неживущий на Олимпъ Марсъ, ще заявява своето традиционно благородство. Тия мисли занимавахъ Митка, стѣпилъ върху едно пирамидално купище отъ човѣшки трупове... Наоколо му войници, той е тѣхенъ комендантъ, тѣ изпълняватъ неговата воля, тѣ чакатъ неговата заповѣдъ, а той величественно, снажно, гордо, испитателно, изглеждающъ околността, като Напалиона при Ватерлоо, вливаше благороднитѣ си погледи, съ испитателность, върху тѣлпата... Една адека усмивка прѣмина по лицето му... Права! Честъ!... Не, ние сме всичко... Мъртвитѣ не шаватъ! Митковия ординарецъ сновеше отъ купчината мъртви до станцията... тамъ чукаха... даваха отговоръ... Народа унищоженъ... Митко виждаше това... остатъцитѣ отъ съпротивление той ще унищожи, той ще прѣмахне, тѣй

постоянно кавга съ първия за успорвание имоти. Единъ денъ Савва Иотовъ и Савва Цокровъ се скарватъ до толкова щото работата дошла до бой. Савва Иотовъ ударва Савва Цокровъ съ кревака си, послѣдний се впуска отъ горѣ му улавя го и го тръхва на земята, въ туй врѣме дохожда сжсѣда имъ Вжкю Пековъ и ги растѣрва. Не се минава много врѣме Савва Цокровъ испажда отъ домътъ си чича си Савва Иотова, послѣдний го прибира сжсѣдате му Вжкю Пековъ, въ домътъ около 5—6 мѣсеца, въ продължение на това врѣме Савва Цокровъ и Савва Иотовъ сж имали помѣжду си сжшитѣ кавги каквито и понапрѣдъ. На 6 срѣщу 7 т. е. срѣщу Ивановъ-денъ, сжсѣда му Вжкю Пековъ ималъ служба въ кѣщата си, мѣжду другитѣ си гости, които ималъ, биле поканени Савва Цокровъ и тѣща му, слѣдъ като се нагостили гоститѣ си отишле, тѣщата замолила зетя си Савва Цокрова да я заведе въ домътъ ѝ, той се съгласилъ завежда тѣща си до вратника и се връща обратно у сжсѣда си. Сжсѣда му като вижда Савва Цокровъ, че сж връща, запиталъ го защо дойде „той, Савва Цокровъ му отговаря, че азъ ще прибия тѣзи вечеръ чича си“ и запиталъ сжщеврѣменно Вжкю Пековъ имали наджакъ, послѣдний му отговорилъ, има и е при вратата. Савва Цокровъ взема наджакъ отваря стаята гдѣто е спалъ чича му и наниса нѣколко удара въ главата на чича си и послѣдний не мрѣдналъ отъ мѣстото си. Когато е станало това Вжкю Пековъ и жена му си имали работа въ мазата, като чули тропота искочили и видѣли, че Савва Цокровъ влачи чича си. Слѣдъ туй Савва Цокровъ замолилъ сжсѣда си Вжкю Пекова да му помогне да изнесетъ трупа на гумното, Вжкю помага изнасятъ тѣлото вънъ Прѣдъ излѣжа на кѣщата имало една каца, взематъ ѝ, турватъ труптѣ вътрѣ покриватъ кацата съ дѣски и труптѣ стоялъ тамъ 3—4 дена. Слѣдъ този срокъ една ноцъ Савва Цокровъ ископава единъ трапъ въ двора си виква Вжкю Пекова да му помогни и занесетъ тѣлото въ трапа послѣдний му помагва изваждатъ тѣлото отъ кацата занасятъ го въ трапа и го заравятъ, нѣ слѣдъ 5—6 дена отъ зарованието му Савва Цокровъ взелъ да копае пакъ въ дворѣтъ си и да корепи една суха слива, като искоренилъ сливата отива и казва на Вжкю азъ нещесъ ще та повикамъ да дойдешъ и заровимъ тѣлото на мѣстото на сухета слива. Казано свършено, прѣзъ ноцъта отравятъ тѣлото отъ първия трапъ и го заравятъ въ втория. На другия денъ Вжкю Пековъ отива да търси кмета, понеже послѣдний го нѣмало въ селото намѣрилъ помощника му и му заявилъ, че видялъ Савва Цокрова да копае трапове въ дворѣтъ си и се съмнявалъ да не би да е убилъ чича си. Помощ. кмета взема съ себѣ си хора отива въ домътъ на Савва Цокровъ захваналъ тукъ таме да рови като дошелъ до траптѣ, гдѣто било заровено тѣлото, Савва Цокровъ казва на помощ. кмета „Бай Вуто твѣка е заровенъ чичо, Богъ да го прости, ний съ бай Вжкю я свършихме“. Помощ. Кмета

както съ помощта на бащинитѣ, братовитѣ, синовнатѣ щикове, коршуми наложи охладелии смъртенъ печатъ на дѣца и бащи и братя новикани отъ закона, отъ властѣта, на която той е слѣпий служителъ; и да се съсипе тѣлпата отъ властѣта той грѣмъ... той би тия, които го хранятъ, той би тия, които съставятъ онова географическо понятие, което той се е клѣлъ да пазѣ отъ външни и вътрѣшни врагове... клетвопрестѣпникъ... изъ ума му... Мъртвитѣ не шаватъ!... кръвта е полуспечена!... А тамъ произнасятъ волята народна, проявена съ куршума... Митко чу... единъ, два пкти, тройно клетвопрестѣпникъ!... нѣщо му шжине клетвопрестѣпникъ! крѣвопиецъ!...

Купището е неподвижно! Мъртвитѣ се съживяватъ само въ приказкитѣ....

Нѣму му заповѣдватъ.... Какво може да ме упрѣкватъ?... Народъ, воля, шое? Сборъ отъ всяка сволочъ?... Диваци, азъ ще ви покажа, ако другъ случай ми падни.... Фетфебель, усили патрула.... Който се противи, право въ упоръ, куршумъ въ главата.

— Слушамъ, отговори малкото благородие... Баща му е джамбазинъ, но и той поже да стане благородникъ съ традиции....

Доло! Доло!... пролете, долу... горѣ, долу! доло народнитѣ изѣдници... да живѣе княза и конституцията....

— Огънъ!... скомандва Митко отъ върхъ купището... Оглошителенъ грѣмъ, заглушенъ отъ

ПОДЛИСТНИКЪ

Мисли върху купище отъ човѣшки трупове.

..... : Топлъ, ясенъ, слънчевъ, есененъ денъ. Края на Септемврий, а топло като въ Юлий. Недѣленъ денъ.... Въ градецъ Z уживление, не както винаги, не както въ обикновенъ денъ. Тѣлпи, тѣлпи граждани, селяни сновятъ, говорятъ, пушнатъ, усмихватъ се, сочатъ заканително, жмърятъ съ прѣстъ, движението на когото означава: „ще видимъ“, „да ме не излѣжешъ“, „помни!“.... Изборенъ денъ. Всичко кипи, движи се, планира, надѣва се, очаква, наострено, готово, видимо, на всичко.... Тѣлпа.... сила.... Тя се руши или разрушава.... биждъ я, унищожаватъ я, заглушаватъ я, но и тя бие, унищожаватъ я, налага своето, дава да се помни.... У нея нѣма клѣтва взета на сила, задължена, тя рѣшява, иска, зема, налага и тежко, който е подиграва.... Унищожаватъ я, но и тя унищожаватъ грозно, страшно.

Всичко бѣ готово... Двѣ страни.... Народъ и правителство. Тѣлпа—нареченъ народа... Узорпаторъ единъ — изразителъ на властѣта.... Подобие то търси своето.... единъ дивъ, заблуденъ, прогнитъ въ коститѣ семенаристъ, една авантюра, случайно зграбила кармилото, постави своето и желанието народно задрасква, унищожаватъ съ своето.... „това искамъ“.... и срѣщу тѣлпата—

взема мърки каквито се слѣдватъ и донася на властѣта. Убийцитѣ сж предадени на правосъдието.

ХРОНИКА

Нечувана саморасиравия.

Научаваме се, че тѣзи дни Плѣвенский Окр. Училищенъ Инспекторъ Маринъ Шаранковъ е билъ до раскраиване слугинята си, която испѣдилъ, безъ да ѝ заплати. Слугинята едва успѣла да избѣга въ домътъ на хазийна му, гдѣто била повикана полицията, която констатира факта. Ний като познаваме характера на Шаранкова и неговата свирѣпостъ, грубостъ, която сж испитвали повечето отъ учителитѣ, неубажъщи принципътъ „раздѣлий и владей“, допущаме, че той е щѣлъ да отиде и подалечъ, ако жертвата не е била сполучила да избѣга. Прѣпорѣчваме на Министерството тоя, заслужаващъ всѣка прѣпорѣжка, модеренъ инспекторъ.

Научаваме се, че, дѣйствително, както писа мѣстний вѣстникъ »Бдитель«, Инспектора Шаранковъ е викалъ слугинята при »Мария Луиза« да пере дрѣхи въ домътъ му.

Научаваме се, че учителитѣ отъ града ни сж взели инициативата за отпразднувание 25-ната отъ обѣсването на Апостола — Революционеръ — Василь Левски Дякона. Избраната за тая цѣль коммисия е изработела вече една програма за тая цѣль, спорѣдъ, която прѣзъ деня ще има панахида и рѣчь при памѣтника, шетствие и рѣчи изъ града, съ цѣль да се популяризира името и дѣлата на дякона. За вечертъта на 6 идущий — когато ще се празнува 25-ната — Музикално — литературно — забавителна вечаринка за въ полза на Фонда »В. Левски«.

училищния Инспекторъ Г. Шаранковъ е отправилъ единъ отговоръ чрѣзъ в. »Бдитель«, за нашата редакция. Въ това писмо, което по съдържанието си е едно много импертенентно писмо — опровержение, показва, че Г. Шаранковъ станалъ дѣйствителенъ флюгелъ, когато е дигналъ байрака си да го развява въ колонитѣ на единъ вѣстникъ, който не е останялъ да не закачи ни единъ честенъ държавенъ чиновникъ. Ние не го обвиняваме, не го клеветехме, а се чудиме защо се издаватъ отъ архивата такива книжа въ негово време. Прѣзрѣнието, което принася на въображаемитѣ неови съперници, показва умствения му багажъ, което ни довежда до справедливото заключение, че Г. Тодораки Цвѣтковъ, е билъ правъ. гдѣто го е заплуль и билъ съ бастуна си въ Хотелъ Европа. Никой не ти завижда Г. Шаранковъ на положението, което заемате. Мислете, че то не е вѣчно. —

Незнаемъ, кой е наемателя на градското освѣтление, но види се, че и той се е възползувалъ отъ случая, гдѣто нашата община още не се е управила. Отъ недѣля време фенеритѣ не само

оглушителни писъци, охкания, ревъ, клѣтви, клѣтви до небесата....

Слънцето пече.... Крѣвъ се лѣе.... Купището неподвижено и отгорѣ му Митко.... Той наблюдава боя.... безоружна тѣла.... войнишки куршуми.... Новий Напалионъ разчитивающъ побѣдата... Груши е непотрѣбенъ Пушака омоталъ всичко, вистрели са чуватъ, и въ въздуха свѣтла една полоса.... „28 Септември 1887 година“... Слънцето се затули... купището се размърда, Митко се разлюле, строполяса, полете въ дънъ земя, грозно, страшно.... събуди се....

Той бѣ блѣдъ.... Милата му другарка го изгледа плахо, плахо.... Тя рано станала отъ сънъ наблюдаваше неспокойното му снание.

— Що ти е Мите.... усмихна му се тя.

— Нищо, — Сийче, нищо! Минали работи и поощипа двѣтѣ си, мили като ангелчета, близначета... Тѣ те заглежиха....

— Мите, каза—Сийчито, какъ те приличатъ на тебѣ....

— Не, на тебѣ — отговори той.... съ испитателенъ погледъ.

— Хи, хи.... истърва тя.

— Хи, хи, хи.... повтори той.

Погледитѣ на двамата, изпълнена съ свѣжа, чиста любовъ и небѣсна вѣрностъ, се срѣщнаха... и на ново:

— Хи, хи.... той.

— Хи, хи, хи.... тя и подигна очи къмъ портрета на Г-на Господарева Петимовъ.

че по краищата на градътъ не се палятъ, но и по главната улица едва блищукатъ. Фѣтиля не е отъ това качество, какъвто трѣбва да бжде освѣтъ това е и превитъ. Ние мислиме, че община трѣбва да се погриже да впуши на агентитѣ да надзираватъ. Ще видите съ дѣсятки фенери безъ лампи, подъ предлогъ, че ги градятъ, като, че властѣта е длъжна да ги пази. Споредъ насъ това е шаралопъ, който твърдѣ често се случва. Молимъ да се обърне внимание отъ когото зависи.

Глѣдаме по крайнитѣ махали, жителитѣ продължаватъ да копажатъ цѣли трапища да си ограждатъ двороветѣ, та по този начинъ правятъ да ставатъ много нещастие, когато минаватъ, коля, хора и добитакъ. Мислимъ, че общината ще трѣбва да обърне сериозно внимание върху това нѣщо, да задѣлжи тѣзи, които сж ископали нови и стари окопи да ги уравнижтъ, а дворищата си да оградятъ. Окр. Съвѣтъ, както знаеме е зельршенние окопи да не се правятъ, а въ градътъ се позволяватъ.

Още една нова справедлива присѣда срѣщу Илия Лукановъ, за гдѣто е държалъ не справедливо затворенъ Г. Орошакъ. Той е осъденъ отъ Соф. Окр. Съдъ на една година и половина и да му плати 40 хиляди лева. Нашитѣ тукъ гарвани искатъ още да се освободи онзи звѣръ помощникъ на Стамболова, който е направилъ съ хиляди звѣрства. Види се назнажтъ, че срѣщу му още има съ дѣсятки висящи дѣла отъ този родъ, а сж тръгнали да *христичатъ*. Още иматъ умъ да спомѣнуватъ предъ Княза, *че цѣлия христ. свѣтъ*, билъ тържествувалъ. Такива християни отъ рода на стамболовчината, молитвитѣ имъ утиватъ не въ рай, а въ джендема.

По распорѣждане на българскитѣ погранични власти, тѣзи дни, испратена е една партия бежанци — македонци, тукъ на мѣстожителство. Бѣжанцитѣ сж отъ: Винишко, Струмишко Кратовско и Кумановско. Тѣ сж хора на възраст отъ 20 до 30 год. Отъ расказитѣ имъ за турскитѣ звѣрства надъ беззащитната българска рая, да ти се покърти сърцето. Кървавитѣ сцени отъ 1876 год. въ Батакъ, Перущица, Панагюрище и другадѣ, сега се повтарятъ въ Виница, Куманово, Кратова и проч. Просвѣтена Европа, нѣмали да тури край веднѣжъ за винаги на тѣзи варварщини вършени отъ фанатичитѣ турци надъ бѣднитѣ християни въ османската империя? Властѣта е зела мърки да настани бѣжанцитѣ на работа за да могатъ да си искаратъ ежедневната прехрана.

Клубиститѣ — задкулиситѣ сътрудници и инспиратори на свободната опашка, тукашния фарашъ сж се нагърбили съ всички, съединени съ тайфата, сили да гризятъ царвулитѣ, сега, не само на окръжния управителъ, но и на градския кметъ г-на К. Михайлова. За да се покажатъ, че тѣ били вѣрни и преданни на короната, расправятъ въ фараша — нѣкакви си дивотии по цалуваниято на кръста на молебена, по случай рождения денъ на Н. Ц. Височество Прѣстолнаслѣдника, като въ сѣщо врѣме, гризятъ и опинцитѣ на своитѣ *любимци* управителя и кмета. Ний ненамираме махна на патентованитѣ политикани за дивотиитѣ изложени въ фараша, защото отъ празднитѣ кратуни на една мителява свекърва или единъ ябращъ, нѣщо умно и неможе да се очаква да излѣзе. Пустиа му Михалъ, на кждѣ ли се е запилялъ, та не дойде да пообиколи и насамъ. за да и събере закѣснялата вергия!

Нашитѣ касаци сж я ударили съвсемъ прѣзъ просото. Извѣстно е, че за продажбата на мѣсата, които се колятъ въ тукашната салхана и продаватъ въ касацинитѣ, има си опредѣленъ отъ общинското управление наркъ. Съ влизанието въ сила на закона, който дава праро на общин. управление да събира даждието по 5 ст. отъ всѣкой килограмъ **чисто мѣсо**, цѣната на мѣсото трѣбваше да се увѣличи съ по 5 ст., Касацитѣ: Савва Ивановъ и Марко Карабѣловъ, които сж монополизирани продажбата на мѣсото, по свое усмотрение намѣрили за по добръ да увѣличатъ цѣната съ по 10 ст. на килограмъ, вопреки приказа на кметството. Тѣзи господиновци, освѣтъ това произволно увѣличение на цѣната на мѣсото, сега продаватъ на ока както грѣбняка на добичего, който по преди се водеше, сѣщо и джоланитѣ. Трѣбва да се забѣлжи, че при тѣглението на мѣсото общин. управление прави отбѣвъ 10 0/0 отъ тѣжината на чистото мѣсо, слѣдователно, ний мислимъ, че общинското управление трѣбва да погледне по сериозно на дѣйствиата на тѣзи двама своегорода касаци и да не имъ

допуска да продоветъ на населението кокали по 60 ст. килограмма. Единъ добръ исхраненъ волъ тукъ се купува 50—60 лева, а населението, благодарение на алчността на двамата монополизатори отъ една страна, а отъ друга, на нехайството на общинскитѣ власти, населѣнието се ограбва по срѣдъ бѣлъ денъ. Ний обръщаме вниманието комуто се слѣдва за да постѣгне юздитѣ на общинското управление, което е занемарило обязанноститѣ си въ тоя толкова важенъ случай.

Въ редакцията се получихъ нѣколко анонимни писма, въ които ни се съобщава, се господата на тукашенъ единъ отъ *случайнитѣ* голѣмци, въ всѣко женско събрание не пропушала случай за да неизсипе по адреса на единъ нашъ приятелъ купъ нелепости. За да даде по голѣмо, види се, значение на положението, което благодарение на случаятъ занимава въ обществото, тѣзи буйна госпожа казвала, че нейния *храбръ* съпругъ билъ се клѣлъ, въ нѣкако си събрание да върши голѣми работи. Ний понеже неотдаваме никаква сериозностъ на жененитѣ куткудякания, ще посвѣтваме буйната госпожа да си глѣда по-добръ кшцната работа, отъ колкото да ходи да дърдори врѣли-некипѣли, ту за тоговъ, ту за оноговъ. Мжжетъ ако иматъ помѣжду си нѣкакви недоразумѣния, то ний мислимъ, че и безъ намѣса на женитѣ, ще бждѣтъ въ положение да ги уладжтъ. Въ заключение ще добавимъ, че отъ угрози и заканвания, ний дипъ се не плашимъ, защото минахъ безвъзвратно онѣзи времена, когато всѣкой прайдоха можеше да рѣшава сѣдбата на хора, които необичатъ да се прегъватъ прѣдъ случайни голѣмци.

Общ. Съвѣтъ, какта се учиме, е постановилъ, щото съвѣтника Г. П. Н. Пѣевъ, да бжде замѣстенъ съ другъ, защото господству ималъ интересъ, билъ наемателъ — предприемачъ на държавни предприятия, а освѣтъ това имало срѣщу него и дѣла и листово, които биле у пристава. Ако е било така, защо не сж е отстранилъ по рано самъ преподобний Макаринския кметъ, ами е чакалъ да го пхдѣтъ.

Пакъ по казармената баня. Имаме положителни свѣдения, че Военното Министерство чрѣзъ началника на 6 п. Бдинска Дивизия се е распоредило, щото квартирующия въ градътъ ни 4 п. Плѣвенски на Н. Ц. В. Князь Търновски полкъ да не се ползува отъ построената въ казармениа му дворъ баня.

Помнѣтъ читателитѣ ни, че въ вѣстника ни се писа подробно за тази баня. За неизлишно считаме пакъ да повторимъ, че банята е построена на 4—5 метра далечъ отъ изворъ-резервоара, който снабдява по голѣмата частъ на градътъ съ вода за пиение. Да се строи баня на такова блиско расстояние до единъ изворъ е недопустимо отъ хигиената.

По този поводъ ний благодаримъ на Върховний Медицински Съвѣтъ, че се застъпи за този важенъ въпросъ, но не по малко благодаримъ и на Военното Министерство, което даде своето съгласие за правилното му разрѣшение.

Г-нъ Директорътъ на строителното дружество Безансаникъ и Г. Д. Сжселовъ Прѣдсѣд. на дружеството, които бѣха дошли съ Г. Маджарова, заминаха на 27 прѣзъ Сомовитъ за Руссе. — Тѣ заминаватъ за Варна Шуменъ по ревизия на линията.

Както се научаваме, учителя при тукашното V-то класно училище, г. Иванъ Младеновъ е отдѣлилъ отъ свободното си врѣме и упражнява въ говорение едно глухонѣмо, 22 годишно момче, което по рано е цѣрено отъ Софийския лѣкаръ г. Гергиновъ. Резултатъ отъ упражняването е твърдѣ благоприятенъ и ако (упражняването) трае по-дълго врѣме, то ученика ще може свободно да говори и пише,

Желателно е Министерството на Просвѣщенiето да основе единъ институтъ за глухонѣмитѣ, въ който институтъ ще се даде възможностъ на много нещастници, поне да се научатъ да пишѣтъ.

Образецъ отъ воененъ приказъ. Заемаме отъ »Военни извѣстия« слѣдующия приказъ, който славния новъ главнокомандующий Генералъ — Кралъ Миланъ, е издалъ къмъ *побѣдоносната* си армия,

Командующия сръбската дѣйствующа армия, кралъ Миланъ, е издалъ на 14-и того слѣдующата заповѣдъ къмъ офицеритѣ, унтеръ-офицеритѣ и рѣдницитѣ:

„Съ Височайшия си указъ, издаденъ на първия денъ на Коледа миналата година, Негово Ве-

личество върховния началник на армията благоволи да ме назначи за началник на дѣйстви- ющата армия.

„По заповѣдъ на върховния началник на армията, командуванието на дѣйстви- ющата армия почва да дѣствува и азъ, като нейнъ началникъ, вземамъ командуванието въ свои ръцѣ, съ дъл- бока признателностъ къмъ възвишенната личностъ на Господаря и Краля, като се гордѣя се висо- кото довѣрие, съ което ме е удостоилъ да бѣда на ваше чело.

„Сърдечно се радвамъ, че ще ви команду- ватъ, защото зная, че сте готови всекога да слу- жите на върховния началник на армията и оте- чеството съ вѣрностъ, самопожертвование и пъл- но разбиране на вашитѣ войнски длѣжности.

„Нека моята първа рѣчь, съ която съ обръ- щамъ днесъ къмъ васъ, бѣде рѣчь изъ вашитѣ сърдца, рѣчь изъ вашата душа:

„Да живѣе Негово Величество краля, вър- ховния началникъ на армията!

„Тѣзи моя заповѣдъ да се прочете въ всич- китѣ части, команди и учрѣждения“. (Подп.) „Ге- нералъ Миланъ“.

На 7-ий Февруарий ще се даде музикална вечеринка въ читалищния салонъ, отъ гимнасти- ческото дружество „Юнакъ“. До колкото можахме да узнаемъ подобна музикална вечеринка не е имало. Програмата ѝ е една отъ най-разнообраз- нитѣ и ще обема въ себѣ си хорно пѣние, дуети, солѣ, откъследи, свирени отъ оркестръ и пр. Всич- ко е добре приготвено и обучено, та заслужва да бѣде удостоено отъ присъствието на Плѣ- венскитѣ граждани.

Ний похваляваме инициативата на гимнасти- ческото дружество „Юнакъ“, за гдѣто е zelo при- ятния дългъ да даде такава една вечеринка, как- вато Плѣвенскитѣ граждани не сж виждали, тол- кося повече, че и самата цѣль е благотворител- на. Суммата, ще се употреби за подпомага- ние избѣгналитѣ македонци, които иматъ най- голѣма нужда отъ нежъ. Ний приканваме Плѣ- венскитѣ граждани да удостожатъ съ присъствие- то си тази вечеринка, отъ която, увѣрени сме, ще останатъ твърдѣ доволни, а заедно съ това ще подпомогнатъ нѣколко бѣдни и нещастни ма- кедонски семейства.

Нашия събратъ отъ Плѣвенъ, името на кой- то и не чини да спомѣнуваме, въ послѣдния си брой е плененъ само по адресъ на редакцията ни и сътруднитѣ. Въ лицето на единъ безираствен- никъ признатъ прѣдъ сѣдъ и Министерството, ин- синуира, клевети чисто по Караивановски. Който не е го челъ нека го прочете ще види дали сме ние прави или не. Ту Д-ръ Друмевъ, Доковъ го- ворили за К. Михайловъ и М. Вацовъ, че били лоши искали да си отмѣстятъ на тѣхъ за ста- ри дертове, ту Г. Великовъ, казалъ нѣщо по ад- ресъ на *наднамитѣ* и други дивотий, които мо- гатъ да раждатъ само едни конски глави, като онази на лихвоимеца.

Непоследователностъ било, отъ Г. Ив. До- ковъ, защото получилъ телеграмта отъ Г. Люд- скановъ, за гдѣто прѣстигналъ емигранта Груевъ благополучно. Гдѣ му оставало тогава народниче- ството. Нещастнитѣ ренегати — *християни*, мис- лятъ, че изнабѣрватъ Америка на ново. Да, До- ковъ, е запитвалъ Г. Людскановъ, кога ще дой- де Полковникъ Груевъ и е получилъ отъ него съобщение, че е прѣстигналъ, благополучно. Имали още нѣщо да лае? Инструкций може да полу- чаватъ само като редакторитѣ на онази пачав- рица, която се е подвизавала къмъ всичкитѣ ко- рифей. Не бѣше далече времето, когато бившия консерваторъ, бившия черакъ на Г. Я. Ц. Бръш- ляновъ, либерало—Цанковистъ, а послѣ и днесъ Стамболистъ, и който е давалъ декларация на Г. Стоилова прѣди двѣ години, ако и Стамболистъ, да молѣ на нѣколко пати Дядо Цанковъ, да ка- же на приятелитѣ си въ Плѣвенъ да се съеди- нятъ и това куцо конче — Т. Табаковъ, подви- зающъ се около бдителчето, има смелостта съ ренегата Караивановъ да обвинява хората въ не- последователностъ. Доковъ и другаритѣ му се обявихъ еднажъ, че се прѣвързани къмъ една пар- тия—и тази партия е онази силна партия, която се нарича народна, и къмъ която самъ Г. Д-ръ Даневъ бѣше прѣвързанъ слѣдъ паданieto на Ст-въ. Мислиме че стига толкова.

Ново прѣизбирание въ нашето кметство. Завчера на 29 т. м. общинския съвѣтъ е прѣиз- бралъ за помощници на кмета бившитѣ пом. кме- тове Г. Мих. Вацовъ и Ник. Качармазовъ, а Г.

Г. Данаиловъ и М. Бѣчаваровъ сж освободени.

Днесъ става вѣнчалния обрядъ на Д-ръ К. Вълчовъ съ Г-ца Анастасия Димитрова. Напитѣ поздравления и благопожелания на младитѣ.

Г. Полковникъ Груевъ, е прѣстигналъ въ София благополучно, това ни се съобщи отъ Со- фия отъ Г. Людскановъ.

Ако свѣдѣнията ни се вѣрни въ скоро вре- ме Н. Царско Височество заедно съ Господар- ката и Н. Ц. В. Прѣстолонаслѣдника Князь Бо- рись, ще идатъ въ Руссия — Петербургъ, гдѣто ще прѣстожатъ на госте у Царъ Николай. крѣст- никътъ на Н. Ц. В. Борисъ.

изъ допискитѣ ни

До Господина Редактора на в. „Плѣв. Гласъ“

Г-нъ Редакторе,

Противъ антрефелето помѣстено противъ насъ въ 32 брой на в. „Бдитель“ въ рубриката за „вжтрѣшния отдѣлъ“ своевременно испратихме на редактора на сж- щия вѣстникъ опровержение и изложение на самата ис- тина съ молба да го напечата въ слѣдующий брой 33 на вѣстникътъ си, но понеже г-нъ Редакторъ не го на- печата, то дождаме до заключение, че издава вѣст- никъ, въ който да се пишатъ само лъжливи пѣща, за това като Ви пращаме прѣписъ отъ това си опроверже- ние, молимъ Ви да благоволите, и го напечатате въ най- блискитъ брой на вѣстникътъ Ви.

30/1 1898 г., — Плѣвенъ.

Съ почитание:

Бр. Ст. Бояджиеви.

До Господина Редактора на в. „Бдитель“.

Г-нъ Редакторе,

Въ брой 32 на вѣстника Ви, въ рубриката за „вж- трѣшния отдѣлъ“, е помѣстено едно антрефеле, цѣлѣта на което, ако Вий сте приели доносното съдържание за вѣрно, е да ни скомпрометира прѣдъ обществото и клиентитѣ ни, иначе не може да се мисли, защото Вие като общественъ служителъ, съ перото, не сте благо- волили да разузнаете и испитате самата истина на въ- проса, а сте станали изразителъ на доноса и клевета- та на единъ съ не недокозната търговска честъ човѣкъ. За въстановление на истината и за изважданieto Ви отъ заблуждение, молимъ, на основание „закона за пе- чата“ да напечатате въ слѣдующий брой на вѣстника Ви, слѣдующето изложение на самата истина:

Ив. Василевъ дължи по ипотека на Д-во „Бъл- гария“ 1200 л. зл. и прѣвъ Октомври мѣсець м. г. трѣбаше да внесе амортизация и лихва по тая ипоте- ка, за който вносъ нѣколко пати му напомняхме и кадѣ край на Декември с. г. внесе ни една малка сум- ма, която не стигаше само за лихва на дългътъ му и обща ни, че слѣдъ нѣкой день ще внесе и остатъкътъ но се изминаха нѣколко дни и той не исполни обеща- нието си, за това ний му върнахме внесената сума, коя- то той допльнилъ и внесълъ направо въ дружеството, послѣдното ни испрати стария и новия му записъ за размѣнение и ни писа да досѣберемъ отъ Иванчо Васи- левъ още 2 л. 60 ст. за глоба за не наврѣменното уреж- дание на дългътъ си, като му съобщихме, че записа му е при насъ да доде да го подпише и да ни внесе 2 л. 60 ст. и намъ 1 л. 50 ст. $\frac{1}{4}\%$ комисионна на 1200 л. за шестъ мѣсеца, която ни се слѣдва съгласно чл. 25 отъ правилника за ипотеки, които Д-во „Бъл- гария“ прави и като доде въ контората ни почна да ни угрубза и отказва да заплати каквато и да би била сума и слѣдъ като му дадохме писмото на Дружество- то да го прочете и се увѣри за справедливитѣ ни ис- кания, вжѣсто да ни внесе суммата която му искахме, усили изражението на най-непристойни, за единъ чело- вѣкъ думи и нападки и съ яростъ хвърли на масата само 2 л. 60 ст. и въпрѣки старанието ни да се вра- зуми и процѣни стойността и качеството на думитѣ си, искаше записа си и тѣмъ когато щехме да му дадемъ стария записъ и безъ всякаква комисионна, за труда ни велѣдствие на гюрлутията му, той дойде въ една бѣсна яростъ, по която причина братъ ни Василь Бояджиевъ, му отвори вратата и го покани да си излѣзи, което е единственната, по всяка вѣроятностъ, плѣница, коя- то той Ви съобщава, че му е билъ нанесълъ.

Убѣдени сме, че за въ бѣдѣще, поне когато въ- проса е за докосване на търговска честъ, Вие ще да повзучвате въпроситъ, а нѣма току тѣй да ставате от- зивъ на елѣвѣтнически доноси.

Съ почитание:

Бр. Ст. Бояджиеви.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№ 774

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстни вѣстникъ ще продавамъ по 1 продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лѣжащи въ землището на с. Комарево, а именно:

- 1) Нива, „срѣдний върхъ“ 8 л. оцѣнена за 100 лв.
- 2) „мжжковица“ 9 дек. 7 ара, оц. 194 лв.
- 3) „миловъ-брѣстъ“ 7 „ 9 „ „ 158 „
- 4) „Подъ-брѣста“ 8 „ 7 „ „ 174 „
- 5) „Подъ-лозятъ“ 14 дек. 4 ара оц. 288 лв.
- 6) „Задъ-лозятъ“ 4 кекара 8 ара оц. 96 л.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Гана Симео- нова настояница на дѣцата си отъ Кучо Михаловъ отъ с. Комарево продава се по искѣтъ на Стояновъ. Вър- беновъ и С-іе отъ гр. Плѣвенъ, състоящъ отъ 436 л. златни лихви и др. разности по изпълнителния листъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвенъ

№ 2436 отъ 19 Юлий 1896 год. на Плѣв. Гр. Мир. Сжд. Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцелар.

гр. Плѣвенъ, 30 Януарий 1898 год.

П. Сждебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ 1—2

№ 649

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣ- днето двукратно публикуване настоящето въ мѣстний- вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ кан- целарията ми, слѣдующий недвижимъ имотъ:

- 1) Една трета частъ отъ една къща въ гр. Плѣ- венъ, 9 кварталъ построена отъ камакъ, кирпичъ и дървенъ материалъ, покрита съ кермиди половината на маза дължина 8, ширина 6, височина 3 метра на три отдѣления съ дворъ около 72 кв. метра оц. за 60 л.
- 2) $\frac{1}{3}$ Часть отъ едно мѣсто за дюгянь, I квар- таль отъ 45 кв. метра оц. за 20 лева.
- 3) $\frac{1}{3}$ Часть отъ едно мѣсто за дюгянь I квар- таль отъ 38 кв. метра оцѣнено за 20 лева.
- 4) $\frac{1}{3}$ Часть отъ едно мѣсто за дюгянь I квар- таль 36 кв метра оцѣнено за 20 лева.
- 5) $\frac{1}{3}$ Часть отъ едно лозе мѣстността „Петехъ Могили“ отъ 4 декара и 1 аръ оцѣнено за 40 лева.
- 6) $\frac{1}{3}$ Часть отъ една орница мѣстността „Орта Баларъ“ отъ единъ декарь и 9 ара оц. за 10 лева.

Горни имотъ принадлежи на Ахмедъ Ибраимовъ, а сега Ново-покрѣстенъ Борисъ, отъ Плѣвенъ не е за- ложенъ продава се по висканието на Пхлю Вечовъ гр. Плѣвенъ за 500 лева и разности по изпълнител- ний листъ № 3346 на Плѣвенскитъ Градскитъ Мировий Сждия. —

Наддаването ще почне отъ оцѣнката на горѣ. Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 30 Януарий 1898 год.

Сждебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ 1—2

№ 8521

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстний „вѣс- тникъ“ ще продавамъ по втора продажба, имота изло- женъ въ обявлението ми отъ 7 Юлий м. г., обнародвано въ „Бдитель“ броеве: 7 и 8.

Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 23 Януарий 1898 год.

П. С. Приставъ М. П. Марчевъ 2—2

№ 545

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣс- тникъ“ ще продавамъ по II продажба, имота изложенъ въ обявлението ми отъ 12 Юлий 1897 год. подъ № 2070, обнародвано въ в. „Бдитель“ броеве: 3 и 4 отъ м. г.

Разглѣждане книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 21 Януарий 1898 год.

П. С. Приставъ М. П. Марчевъ 2—2

№ 544

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣдното двукра- тно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“, ще продавамъ по I-ва пролажба въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ, слѣдующитѣ недвижими имоти лежачи въ землището на село Мар. Трестеникъ, а именно:

- 1) Нива „Мандритъ“, 15 дек., оцѣнена 225 л.
- 2) Нива „Кековъ геранъ“, 8 декара, оцѣнена 120 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Кучо То- доровъ отъ с. Мар. Трестеникъ, не сж заложени ни- кому, продаватъ се по висканието на Иванъ Коновъ отъ сжщото село, състояще отъ 141 левъ и други раз- носки, по изпълнителния листъ № 9 отъ 4-ий Януарий 1894 год. на Плѣвенскитъ Окол. Мировий Сждия.

Разглѣжданieto книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день и часъ. —

гр. Плѣвенъ 22 Януарий 1898 год.

П. С. Приставъ Плѣв. Окр. Сждъ: Мар. П. Марчевъ.

№ 800

Извѣстявамъ, че 31 донъ слѣдъ послѣдното дву- кратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ Вълчитрънското землище:

- 1) Нива, 8 декара 1 аръ, мѣстността „срѣщу пордимъ“ оцѣнена 25 л.; 2) Нива, 22 декара 8 ара, мѣстността „срѣщу Беровата воденица“ оцѣнена 67 л.; 3) Нива, 13 декара 8 ара, мѣстността „срѣщу пордимъ“ оцѣнена 40 лева; 4) Нива, 2 декара 3 ара, мѣстността „Дъртите лозя“ оцѣнена 7 лева; 5) Нива 12 декара 9 ара, мѣстността „Вехтите лозя“ оцѣнена 37 лева; 6) Ливада, 1 декарь мѣстността „Долна Шаварна“ оцѣ- нена 6 лева; 7) Бостанъ 8 ара, мѣстността „Долните“ оцѣ- нена 6 лева; 8) лозе 3 декара 7 ара, мѣстността „Ка- мака“ оцѣнено 19 л.; 9) лозе, 4 декара 4 ара, мѣстно- стьта „Долните лозя“ оцѣнено 25 лева; 10) нива, 16 декара 3 ара мѣстността „Мечковецъ“ оцѣнена 49 лева; и 11) $\frac{3}{4}$ частъ отъ една къща, въ с. Вълчи трѣвъ покрита съ слама и прѣстъ съ дворъ 3 декара въ дво- ра има три сани и единъ кошъ оцѣнени 40 лева.

Наддаването ще се почне отъ първоначална пѣна. Имотътъ е собственъ на Христо Кичевъ отъ с Вълчи трѣвъ, не заложанъ, продава се за удоволетворение ис- кѣтъ на Михалъ Данковъ отъ с. Вълчи трѣвъ отъ 540 лева и 50 ст. по изпълнителния листъ № 2366 отъ Плѣвенскитъ окол. Мир. Сждия. —

гр. Плѣвенъ 22 Януарий 1898 год.

Сжд. Приставъ П. Д. Вълчовъ 2—2